

Der er i de enkelte kursusplaner af pædagogiske grunde fastsat et maksimumstal af deltagere og af økonomiske grunde et minimumstal. Dette medfører selvsagt, at der kan ske afvisning i tilfælde, hvor et overskydende antal deltagere ikke er tilstrækkelig stort til at opfylde minimumskravet, hvorfor et yderligere kursus derfor ikke kan iværksættes.

I enkelte fag, f. eks. murerfaget og gartnerfaget, er det forekommet, at behovet for kurser på grund af mangel på lærerkræfter ikke har kunnet imødekommes fuldt ud.

Bortset fra disse tilfælde er det ikke arbejdsministeriet bekendt, at ønsker om deltagelse har måttet afvises.

I forslaget er indeholdt en stigning i forhold til det indeværende finansår på i alt 3 mill. kr., hvilket svarer til en forøgelse af deltagerantallet fra ca. 11.000 til ca. 13.000.

Den hidtidige udvikling i behovet har ikke givet mig grundlag for på nuværende tidspunkt at antage, at den søgte bevilling på 20,7 mill. kr., hvilket svarer til det på budgetoverslaget for finansåret 1970-71 afsatte beløb, ikke skulle være tilstrækkelig. Da imidlertid denne uddannelsesvirksomhed såvel som arbejdsmarkedets voksenuddannelser i øvrigt er underkastet påvirkning fra faktorer, som dels er uforudselige, dels i væsentlig grad ligger uden for regeringens påvirkningsmuligheder, tør jeg ikke afvise, at det i finansårets løb kan vise sig ønskeligt, at bevillingen søges suppleret.

Ad 2. I medfør af uddannelseslovens § 5 påhviler det de af brancherne nedsatte uddannelsesudvalg at klarlægge behovet for uddannelse inden for branchen og at udarbejde undervisningsplaner og programmer samt at sørge for uddannelsernes tilrettelæggelse og gennemførelse. Opbygningen af uddannelsessystemet er således foretaget i overensstemmelse med de af brancherne konstaterede behov, ikke blot for så vidt angår den totale kapacitet, men også med hensyn til fordelingen af brancheuddannelserne på de enkelte skoler.

Oprettelsen af de enkelte skoler er sket på grundlag af lokale organisationers og kommunale myndigheders initiativ, og hensynet til lokale ønsker har i vidt omfang været afgørende ved placeringen og prioriteringen af de enkelte skolebyggerier.

Siden gennemførelsen af uddannelsesloven af 1960 har man lagt hovedvægten på at etablere faste selvejende skoler, der i landets forskellige egne virker som centre for specialarbejderuddannelsen. Samtidig er kursusvirksomheden på statens specialarbejderskoler blevet videreført. De driftsbevillinger, der har været stillet til rådighed, har i første række været anvendt til driften af det faste skoleapparat, men man har dog tillige kunnet yde tilskud til kurser på erhvervsvirksomheder i det omfang, hvori der har været behov herfor.

Uddannelseskapaciteten beror på specialarbejderskolernes lokalekapacitet og undervisningsudstyr samt instruktørernes antal og uddannelse.

Der er især siden 1965 sket en væsentlig forøgelse af kapaciteten samtidig med en stærk forbedring af uddannelsesfaciliteternes standard. En række skoler har gennemført nye byggerier til afløsning af lejede, uhensigtsmæssige lokaler. Der er endvidere iværksat en omfattende uddannelsesvirksomhed for instruktører. Ventelister, navnlig i januar kvartal, har til en vis grad kunnet afhjælpes ved udvidelse af den faste kapacitet ved midlertidige lejemål og antagelse af instruktører til begrænsede opgaver. Herudover finder stadig flere kurser sted på erhvervsvirksomheder. Denne udvikling vil efterhånden betyde en mærkbar stigning i kapaciteten.

Specialarbejderskolernes samlede kapacitet pr. dag udgjorde pr. 1. april 1969 ca. 2.500 kursistpladser, fordelt med ca. 450 pladser på statens skoler og ca. 2.050 pladser på de selvejende skoler.

Igennem den forløbne 10-års periode har tilgangen til kurserne i høj grad varieret med svingningerne i beskæftigelsen, især de sæsonmæssige, således at skolerne